

[Sonja Albrink]

Byfornyelse er også et område, som Centrum-Demokraterne nøje følger. Vi mener, at byfornyelse er hårdt tiltrængt. Det er en lang og dyr proces, men når projektet er færdigt, er der forhåbentlig mange, som glæder sig over det.

Der er som sagt mange andre områder, som Centrum-Demokraterne har interesse for, men de spørgsmål og svar, der er fremkommet, har gjort, at vi vil kigge meget nøje på den kommende boligpolitiske situation.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal indledningsvis takke boligministeren for en grundig redegørelse.

Boligområdet er jo et vanskeligt og uoverskueligt område med mange facetter. Det er under stadig forandring. Krav og ønsker forandres stadig væk, og en af de helt store forandringer i øjeblikket er jo ændringen i den demografiske udvikling. De små fødselsårge vil betyde store forandringer på området og nye tilpasninger til andre behov.

Derfor må vi fra Kristeligt Folkepartis side give ministeren ret i, at der bliver en omstillingsproces for byggebranchen i de kommende år. Vi har ikke brug for det samme antal boliger, som vi har haft hidtil, og derfor må byggebranchen i et vist omfang omstille sig til byfornyelse, vedligeholdelse og eksport i stedet for nybyggeri.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig ministerens overordnede målsætning om at skabe et bredt, varieret og mere frit boligmarked, som sikrer alle befolkningsgrupper mulighed for at finde en passende bolig til en rimelig pris. Der ligger meget store offentlige subsidier i dette område, både i form af støtte til byggeri, individuel boligstøtte og fradrag af renteudgifter til ejerboliger. Derfor er det af afgørende betydning, at disse midler bliver brugt på den rigtige måde. Vi skal nok også se på en besparelse, således at omkostningerne ikke løber løbsk, som der er tegn på at de vil gøre, hvis der ikke bliver grebet ind.

Kristeligt Folkeparti finder det naturligt, at man løbende vurderer, om pengene bruges under hensyn til behov for kvalitet og også under hensyn til sociale forhold, antal familiemedlemmer m.v. Vi er positive over for tanken om større selvforvaltning og ansvarlighed omkring boligen.

Lad mig nævne nogle konkrete forhold omkring dette store område. Huslejespændet er en oplagt uretfærdighed, og den store forskel i huslejer, typisk mellem ældre og nyere boliger, stikker meget stærkt i øjnene. Der er noget, der skal udlignes her.

Vi ser gerne, at der bliver gjort noget ved problemet med henlæggelser til vedligeholdelse af lejeboliger. Vi ser gerne en større kontrol med de midler, der bliver henlagt, så de virkelig bliver anvendt til vedligeholdelse og ombygning.

Vi ser også gerne, at der bliver udvidet adgang til at overtage egen bolig. Vi ved, at det er et stort ønske hos en meget stor del af befolkningen at eje sin egen bolig, og derfor er det rimeligt, at nogle flere får mulighed for at overtage boligen som ejerbolig.

Der er et område omkring ældreboligerne, som jeg lige vil gøre opmærksom på. Jeg vil spørge boligministeren, om det er i overensstemmelse med ministerens ønske, at de fleste ældreboliger, der bliver bygget i disse år – eller indrettet ved renovering af tidligere plejehjem – indrettes som 2-rums-boliger. Det viser sig jo, at mange ældre er så plejkrævende, at 2-rums-boligen ikke altid er den mest hensigtsmæssige boligform. Det viser sig, at i et kompleks bestående af 2-rums-boliger, er der en øget afstand til plejepersonalet, og de plejkrævende ældre føler sig ensomme og overladt til sig selv i disse store, nye komplekser. Var det ikke ønskeligt, at man tilskyndede til, at traditionelle plejehjemsrum blev renoveret, således at de passede til de reelle behov hos disse meget plejkrævende ældre?

Byfornyelse er blevet nævnt af alle ordførere, tror jeg, og vi er enig i, at det er et vigtigt område at få gjort noget ved. Det er yderst vigtigt og påtrængende, at der ofres store midler netop på det område de kommende år.

Endelig skal jeg nævne omlægningen af den individuelle boligstøtte. Der skal formentlig ske en besparelse og en omlægning her, men det skal i hvert fald ske under hensyntagen til sociale forhold, til pensionisternes og de handicappedes situation. Vi er bekymrede over, at der kan være nogle grupper, som kommer i klemme, hvis der bliver lavet drastisk om på reglerne.

Vi finder, at der er beskrevet mange gode og nyttige initiativer i redegørelsen. Jeg skal dog ikke undlade til sidst at udtrykke min bekym-